

Det vil formentlig i en række tilfælde være nødvendigt at etablere fleksible udleveringsordninger meget tæt på stofmisbrugerne. Sundhedsstyrelsen vil derfor kunne fastsætte regler om udlevering af metadon, der bl.a. tager hensyn til problemer med fremmøde, f.eks. hvor stofmisbrugere bor i lang afstand fra en amtskommunes behandlingssted, har andre væsentlige vanskeligheder med at møde frem, eller hvor transportproblemer vil kunne forhindre stofmisbrugeren i at passe et arbejde. Reglerne vil også kunne tage hensyn til stofmisbrugere, der er i meget langvarige behandlingsforløb eller er fuldt stabiliserede i metadonbehandling gennem længere tid, og for hvem en løbende kontakt til den behandlende læge ikke anses for påkrævet. Sundhedsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler, om i hvilket omfang den behandlende læge vil kunne indgå aftaler om udleveringen af metadon med f.eks. et apotek, stofmisbrugerens egen læge, hjemmesygeplejen, det lokale redningskorps og lignende.

Ifølge lovforslagets § 5 f, stk. 4, gælder bestemmelsen ikke for behandling i kriminalforsorgens institutioner. Metadonbehandling i kriminalforsorgens institutioner kan således fortsætte som hidtil.

I de regler, som justitsministeren i samråd med Sundhedsstyrelsen skal fastsætte om samarbejdet mellem Kriminalforsorgens læger og de amtskommunalt ansatte læger, vil man tilstræbe, at behandlingen af indsatte i arresthusene som udgangspunkt omfattes af § 5 f, stk. 1, således at den varetages i overensstemmelse med den almindeligt gældende

ordning uden for Kriminalforsorgen. Behandling af indsatte i arresthus, der iværksættes af de i § 5 f, stk. 1, omhandlede læger påhviler økonomisk amterne. Dette gælder også eventuelle forudgående og sideløbende undersøgelser, kontrolforanstaltninger, side-medicin mv. i tilknytning til ordinationen.

Til § 3

Af hensyn til amternes mulighed for at etablere de fornødne behandlingsfaciliteter foreslås det, at loven først træder i kraft den 1. januar 1996. En amtskommune, som måtte ønske at iværksætte ordningen på et tidligere tidspunkt, må i givet fald indgå en frivillig aftale herom med de praktiserende læger i amtskommunen.

For at imødegå de vanskeligheder en merindskrivning vil kunne medføre i visse geografiske områder med personalerekrutering, -træning og lokaler samt de praktiske, administrative og behandlingsmæssige opgaver, der skal løses, er der behov for en overgangsordning, som samtidig tager hensyn til stofmisbrugere, som måtte have behov for tid til at indstille sig på overgangen fra behandling hos egen læge til behandling på en amtskommunal behandlingsinstitution. Det er derfor i stk. 2 foreslået, at de ved lovens ikrafttræden igangværende behandlingsforløb uden for offentlige sygehuse eller behandlingsinstitutioner for stofmisbrugere kan fortsættes hos den ved lovens ikrafttræden behandlende læge indtil 1. januar 1997.